

Caramba's wraak

(Caramba's Revenge)

Blijspel in twee bedrijven

door

WILLIAM NORFOLK

vertaling

Yolanda Plaatzer

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **CARAMBA'S WRAAK - CARAMBA'S REVENGE** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **WILLIAM NORFOLK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

LOTTIE - een vrouw rond de zeventig

DORIS - een vrouw rond de zeventig

MARGA - een vrouw rond de zeventig

RONNIE - (afkorting van Veronica) een vrouw van twintig

AUGUSTUS MAADEN - inspecteur van politie, een man van achter in de dertig

ROOS - een vrouw rond de zeventig

TREES - een vrouw rond de zeventig

EERSTE BEDRIJF:

scène 1; een zaterdag in de herfst, 12.00 's middags

scène 2; een uur later

scène 3; de volgende donderdag, 's morgens

scène 4; de volgende avond om 19.30.

TWEEDE BEDRIJF:

scène 1; vervolg van de vorige scène

scène 2; de volgende morgen 10.45

scène 3; een half uur later

scène 4; een week later 's avonds.

DECOR:

Het geheel speelt zich af in een rijtjeshuis, waar verschillende mensen samen wonen. Een zeer rommelige woonkamer, met rechts een raam dat uitzicht heeft op de tuin. Rechtsachter is de keuken, welke ook een raam heeft met uitzicht op de tuin en een deur die toegang geeft tot de tuin. Een deur linksachter leidt naar de hal en de trap naar de bovenverdieping. Het meubilair is praktisch en alledaags. De drie vrouwen die in het huis wonen zijn rond de zeventig en hebben alle drie hetzelfde kapsel; recht geknipt tot net onder het oor en een pony tot bijna op de wenkbrauwen. Lottie's haar is van nature zout en peperkleur, terwijl het van Marga heel subtiel mauve is. Doris heeft een meer opvallende kleur, kastanjebruin. Hun kleding, welke schoon en netjes is, is een mengeling van modeverschijnselen uit ongeveer de afgelopen veertig jaar.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

Wanneer de gordijnen opengaan is de deur naar de keuken dicht. Doris staat bij de tafel, haar boodschappenwagentje uitpakkend, terwijl Lottie zit te lezen in een schoolschrift, zo nu en dan verbetert ze wat of maakt notities.

LOTTIE: Ik heb vanmorgen hoofdstuk zeven van mijn roman afgekregen.

DORIS: Mooi. Sardientjes zijn vijftientig cent omhoog gegaan.

LOTTIE: Vijftientig oude centen?

DORIS: Twee dubbeltjes en een stuiver.

LOTTIE: Zou je het leuk vinden, als ik je het voorlees?

DORIS: Zo'n beetje tien procent.

LOTTIE: *(leest voor)* "Vanda Lane zat in gedachten verzonken, haar tere handen onder haar goedgevormde kin: haar verleidelijke, met zijde beklede benen, zedig onder haar stoel weggestopt. Ze stond op, haar jurk over haar blank albasteren dijen gladstrijkend. 'Werp die weelderige lampen hierover, liefje' stootte Tod Mallet boosaardig uit."

DORIS: "Stootte uit?"

LOTTIE: *(resoluut)* Boosaardig!

DORIS: De vis in die vissticks is niet nader beschreven.

LOTTIE: *(leest verder)* "Vanda glimlachte, een verleidelijke glimp van een perfect stel tanden onthullend, haar vurige gouden lokken, die de laatste stralen van de winterzon opvingen, naar achter gooiend. Haar boezem ging van wilde emotie op en neer." *(pauze)* Waarom heeft Marga je de keuken uitgegooid?

DORIS: *(zucht)* Ze is weer aan het experimenteren.

LOTTIE: Wat is het dit keer?

DORIS: Een pastei, met drie soorten bonen. Ze zegt dat ze goedkoop zijn en het vol proteïne zit en dingen....

LOTTIE: ...voornamelijk winden. Laat me je daarmee helpen. *(ze staat op en helpt de boodschappen uitpakken)* Je bent op de terugweg gestopt voor een port met citroen.

DORIS: Ik zweer dat ik....

LOTTIE: Je moet een vermogen uitgegeven hebben aan extra pepermint.

DORIS: Het is mijn....

LOTTIE: Als je van plan bent het misleidende argument te gebruiken dat je je eigen geld uitgegeven hebt, jij hebt geen "eigen geld". Niemand van ons heeft dat. Dat is waar het om gaat als je deel uitmaakt van

een coöperatie. *(ze pakt een klein potje)* Wat is dit?

DORIS: Kaviaar.

LOTTIE: Er staat "hom en kuit".

DORIS: Kaviaar voor de armen. We moeten onszelf zo nu en dan trakteren.

LOTTIE: Ik hoop dat deze citroen niet betekent dat je een fles gin door de huishoudboukhouding probeert te smokkelen.

DORIS: Het is om over de kaviaar uit te persen. En als er genoeg over is, kan het gebruikt worden als schoonheidsbehandeling voor de ruwe huid van je ellebogen. Hoewel, eerlijk gezegd, denk ik dat alleen maar afbijt dat voor elkaar krijgt.

LOTTIE: *(onderzoekt de bodem van het boodschappenwagentje)* Wat heb je met het pistool gedaan?

DORIS: Ik heb het niet meegenomen.

LOTTIE: Wat als je aangerand zou zijn?

DORIS: Ik zou hem voor de lunch uitgenodigd hebben.

LOTTIE: En waar is de kassabon?

DORIS: Die moet ik verloren zijn.

LOTTIE: Tut, tut; geen verantwoordelijkheidsgevoel. *(ze haalt een zakrekenmachine tevoorschijn en telt de bedragen op die op de boodschappen staan)* Als je hoofd niet vast zat, zou je dat ook verliezen en wat zou je dan moeten doen, zonder een mond om al die drank in te gieten? Het huis wordt in de gaten gehouden.

DORIS: *(verveeld)* Oh, Lottie: niet weer? Dat is de derde keer dat....

LOTTIE: Een meisje: ongeveer negentien of twintig. Vierendertig gulden zeventig. *(ze houdt haar hand op voor het wisselgeld, welke Doris aan haar geeft. Lottie stopt het geld in een geldkistje, doet deze op slot en maakt een aantekening in het huishoudbouk)* Ik zag haar toen ik de vuilnis buiten zette. Zittend op de muur hier tegenover. Hield duidelijk de boel in de gaten.

DORIS: Of wachtte op de bus! *(zucht)* Ik zal gaan en een blik door de brievenbus werpen.

LOTTIE: Is dat raadzaam, lieve? De laatste keer dat je dat deed duurde het een paar dagen, voordat je recht op kwam.

DORIS: Goed: ik zal naar boven gaan en uit het raam kijken. *(de keukendeur gaat open en Marga komt binnen)* Ah, mevrouw de chef-kok is gearriveerd. Fijn te weten dat de keuken niet langer verboden terrein is. *(ze snelt de keuken in en begint een kleine waterkan te vullen)*

MARGA: *(bekijkt het potje vis)* Wat is dit?

LOTTIE: Hom en kuit: voor de armen....

MARGA: Ik vroeg wat het hier moet: ik ben me volledig bewust wat het

is. Het is de kuit van een grove blauwgrijze vis met stekelvormige vinnen, welke zich stevig vastklampt aan objecten, door een zuignap op zijn buik.

DORIS: *(komt de kamer weer in)* Ik zal de bloembakken een klein slokje geven, terwijl ik daar ben. *(ze gaat af en men hoort haar de trap opgaan)*

MARGA: Terwijl ze waar is?

LOTTIE: Het raam. Ze gelooft niet dat het huis in de gaten gehouden wordt. Hoe komt het dat jij alles over vis weet?

MARGA: "Ambitieuze kokkerellen met vis" Avondinstituut Voor Volwassenen, voorjaar 1979. Is Doris nog bij Spotkoopje binnengewipt?

LOTTIE: Ik haar gezegd de moeite niet te nemen.

MARGA: Maar Lottie, ik heb nieuwe schoenen nodig!

LOTTIE: Onzin, Marga: je hebt een kast vol!

MARGA: Dat zijn dansschoenen en minstens dertig jaar oud. Die zijn nog uit de tijd dat Robert en ik lid waren van het Iris Wilms Latijns Amerikaans Formatie Team.

LOTTIE: Wij zitten in de bedeling, lieve: en de dingen gaan er niet op vooruit. Niet in deze tijd van bezit en hebzucht. Niemand zal een spier vertrekken, wanneer iedereen boven de vijfenzestig gaat liggen, een flinke slok gif neemt en er een mooi, keurig einde aan maakt!

MARGA: De dood maakte er niet een mooi, keurig einde aan voor arme Violet, nee toch?

LOTTIE: Doe niet zo morbide.

MARGA: Zelfs geen kerkelijke begrafenis. Ik vraag me vaak af wat ze gedaan hebben met het lichaam....

LOTTIE: Prijs je maar gewoon gelukkig, dat ze niet in staat waren het naar ons terug te voeren! *(pauze)* Doris zal inmiddels wel aan de rol zijn gegaan. Ze zit waarschijnlijk op dit moment daarboven zichzelf nog een "klein slokje" te geven, samen met haar geraniums!

MARGA: Waar haalt ze het geld vandaan?

LOTTIE: De hemel weet het! God weet dat ik haar zorgvuldig in de gaten houd! Maar niettemin, steeds onbegrijpelijker... waar verbergt ze de drank? Ik heb haar kamer binnenste buiten gekeerd...

MARGA: *(ontstelt)* Jij hebt haar kamer doorzocht?

LOTTIE: Onze constitutie geeft duidelijk aan dat er geen afgesloten deuren zullen zijn. *(pauze)* Haar drinken begint een probleem te worden.

MARGA: Het is niets vergeleken met wat het was.

LOTTIE: Het was anders toen ze alleen woonde en voor Violet. *(pauze)* Is het jou opgevallen, hoe vaak ze 's avonds naar de wc gaat? Wc, om

de dooie dood niet! Ze vliegt naar haar kamer voor een snelle slok en komt, omringd door een roze wolk van pepermunt en euforie beneden. Excuseer me een moment, ik krabbel dit even op..... *(ze pakt haar schrift en schrijft erin)* "Vanda Lane... zweefde naar beneden... omringd door een roze wolk...."

MARGA: Er zijn momenten dat ik die Vanda Lane benijd.

LOTTIE: *(leest terwijl ze schrijft)*....wolk van pepermunt en euforie... haar verfijnde vingers.... verstrengeld om een verfrissende ijsgekoelde crème de menthe.....

MARGA: Zij laat nooit een vanille-ijsje vallen op de voorkant van een splinternieuwe rok.

LOTTIE: *(leest terwijl ze schrijft)* "....geserveerd in een glinsterende kristallen bokaal..."

MARGA: Of mist de laatste bus, of is haar gebit kwijt. Ze heeft het helemaal voor elkaar, om gevrijwaard te zijn voor ongelukjes en begiftigd met hoge stevige borsten en dijen als gepolijst albast.

LOTTIE: Komt het niet bij je op dat Doris ons allemaal in gevaar brengt? Nu is het die ene op de terugweg van de winkels, volgende keer, zullen het er twee zijn, dan drie. Hoe lang duurt het voordat ze kletst met enkele van haar oude maatjes en..... openhartig begint te worden.... zou het onderwerp Violet ooit onverhoopt ter sprake komen?

MARGA: Zo'n idioot is ze niet!

LOTTIE: Met een slok op, is ze één grote idioot! Hoe lang nog voordat de smerissen ons allemaal afvoeren naar de dichtstbijzijnde bajes? *(Doris komt binnen)* Wel! Is het meisje daar nog?

DORIS: *(knikt)* Ze maakt notities.

LOTTIE: Zie je! Moeilijkheden! Ik wist het!

MARGA: Ik vraag me af wat ze wil?

DORIS: Ga erheen en vraag het haar.

MARGA: Waarom ik?

LOTTIE: Wel, jij hebt judolessen gehad, op het Avondinstituut.

MARGA: Karate: maar ik heb nooit de cursus afgemaakt. Het ging niet samen met mijn flamingolessen. Ga jij, Lottie: jij bent degene die de juiste verhalen weet te vertellen, als ze van de recherche mocht zijn. Zou je zeggen dat ze op een politieagente lijkt?

DORIS: Ze draagt een spijkerbroek en een anorak.

LOTTIE: Nu, als ze de boel in de gaten houdt, zal ze nauwelijks op een smeris willen lijken, zou ze zich dan gedragen als een "stille"?

MARGA: Ik begrijp niet waar we ons zorgen om maken. We hebben toch al onze sporen uitgewist?

LOTTIE: Tenzij je een duidelijke voetafdruk achter hebt gelaten en dan zullen ze in staat zijn om een dertig jaar oude dansschoen naar ons

terug te volgen. *(de voordeurbel gaat. Een kleine pauze, waarbij ze elkaar aankijken)* Wie gaat naar de deur?

DORIS: Kijk mij niet aan. Ik ben de kleinste.

LOTTIE: Maar verreweg de zwaarste.

DORIS: Marga is degene met vechtambities.

MARGA: Deze morgen zou ik zelfs geen wijnglas over mijn schouder kunnen gooien.

LOTTIE: *(pakt het pistool uit de lade)* Jullie gaan beiden: ik zal hier blijven en jullie dekking geven. *(Marga en Doris gaan naar de hal. Lottie staat achter de deur. De voordeur is open en mompelende stemmen zijn te horen. De deur gaat dicht en Doris komt binnen, gevolgd door Ronnie, een stevig meisje van een jaar of twintig, dan Marga. Ronnie heeft een Australisch accent. Lottie neemt een politiehouding aan, benen gespreid, houdt het pistool met beide handen voor haar)* Sta stil!

RONNIE: *(tegen Doris)* Is dat pistool echt?

DORIS: Een oorlogssouvenir. *(ze pakt het pistool van Lottie)* Dit is Violet's kleindochter, Ronnie.

LOTTIE: Wat doe jij buiten Australië?

RONNIE: Oh, we mogen nu naar buiten, weet je; het is niet langer een strafkolonie.

LOTTIE: Waarom maakte je notities?

RONNIE: *(verward)* Notities? *(pauze, ze lacht)* Ik schreef een paar ansichtkaarten: aan de lui thuis.

MARGA: Ze is gekomen om haar oma te zien.

LOTTIE: Violet zou dat helemaal niet leuk vinden.

RONNIE: Mam heeft me niet gevraagd te gaan; ze geeft er geen barst om of oma levend of dood is.

LOTTIE: Violet haat het, om oma te worden genoemd.

RONNIE: Waarom? We moeten allemaal oud worden, toch? Het is de natuurlijke gang van zaken. Waar is ze? *(kleine pauze)*

MARGA: *(als een ingeving)* Op vakantie.

RONNIE: Waarheen?

MARGA: Waarheen zei ze, Lottie?

LOTTIE: Doris weet het nog, ja toch, lieve?

DORIS: Eh-we weten het niet precies.

RONNIE: Dat is een beetje vreemd, vind je niet?

DORIS: Niet echt. Ze.... trekt rond met een camper!

RONNIE: Op haar leeftijd?

MARGA: Oh, ze kan nog steeds haar benen hoog genoeg krijgen om de camper in te stappen.

LOTTIE: Ondanks de natuurlijke gang van zaken. Ronnie is een ongewone naam voor een jong meisje, ja toch?

RONNIE: Ik ben twintig: en het is een afkorting van Veronica.

DORIS: Oeps! Moet snel naar de wc! *(ze gaat af)*

RONNIE: Wanneer verwachten jullie oma terug?

LOTTIE: *(kijkt naar haar schoolschrift)* Hoe lang blijf je hier?

RONNIE: Ik ga woensdag terug.

LOTTIE: Oh, wat een pech. Is dat geen pech, Marga?

MARGA: Heel veel pech: ze komt donderdag terug.

LOTTIE: Waarom wil je haar zien?

RONNIE: Ik heb altijd het gevoel gehad, dat iemand, die mam zo erg haat als zij, niet zo slecht kan zijn!

LOTTIE: Het is niet zo zeer haten, maar de wens dat je moeder bij iemand anders geboren was.

RONNIE: Ik heb het trouwens altijd als oneerlijk gevoeld, dat andere kinderen twee oma's hadden, maar ik had er nooit één.

MARGA: Het is tijd dat ik terugkeer naar mijn eten. *(ze gaat de keuken in en sluit de deur)*

RONNIE: Heb ik iets gezegd?

LOTTIE: Plicht roept. Ze is ons gastronomisch genie. Geef haar een pond haringen en een paar knapperige broden en ze zal de volledige stad te eten geven. Ik zou je een kopje thee aangeboden hebben, als ik de kracht had haar te overweldigen en het bevel over de keuken te nemen.

RONNIE: Ik heb net gehad voor ik kwam.

LOTTIE: Prima. Het zou waarschijnlijk een gerecycled Early Grey theezakje geworden zijn. Marga heeft ze goedkoop op de kop getikt bij een liefdadigheidsbazaar en ze zijn absoluut walgelijk!

RONNIE: Waarom gooi je ze dan niet gewoon weg?

LOTTIE: Ah, maar zie je, door een paar gulden op het eten te besparen, onze kleding op rommelmarkten te kopen, elkaars haar te knippen en de elektrische kachels niet aan te draaien, tenzij de temperatuur onder het vriespunt daalt, kunnen we ieder jaar een week op vakantie naar Zandvoort aan Zee.

RONNIE: Klinkt geweldig!

LOTTIE: Buiten het seizoen, half pension, in "Zeezicht", precies achter het busstation.

RONNIE: Schitterend!

LOTTIE: Je mag mijn plaats gelijk innemen. Maar de anderen schijnen het leuk te vinden. Ik krijg de indruk dat je niet al te innig met je moeder bent?

RONNIE: Heb grondig de pest aan haar. Het is wederzijds. Waarom heeft oma....?

LOTTIE: Violet.

RONNIE: Waarom heeft Violet mam al die jaren genegeerd?

LOTTIE: Dat had alles te maken met je vader.

RONNIE: Mijn echte vader?

LOTTIE: Er kan maar één vader zijn.

RONNIE: Nu, ik heb ook een stiefvader, weet u. Mam zei dat mijn echte vader overleed, toen ik drie maanden oud was, toen hij een kleine jongen probeerde te redden van verdrinking. Waarom lach je? Het is niet waar, hè? Je hoeft niet te liegen om mijn gevoelens te sparen, hoor. *(pauze)*

LOTTIE: Jouw moeder was degene waarvan de vader overleed toen ze drie maanden oud was. Niet jij. Tijdens de oorlog.

RONNIE: Gesneuveld in de strijd?

LOTTIE: Ik veronderstel, dat het zo opgevat zou kunnen worden. Hij viel van een ladder, toen hij hulst ophing in de kantine. Violet zei altijd, dat ze er als een echt prachtige weduwe uitzag, tijdens de oorlog was het heel moeilijk om aan fatsoenlijk zwart te komen. Ze moest haar trouwjurk verven voor de begrafenis.

RONNIE: Is ze hertrouwd?

LOTTIE: Nee, maar ze was.. een tijdelijke haven... voor vele schepen die passeerden... *(de keukendeur gaat open en Marga steekt haar hoofd om de hoek van de deur)*

MARGA: Heb jij mijn pasteikwast gezien?

LOTTIE: De laatste keer dat ik hem zag, had Doris hem.

MARGA: Ze moet weg! *(de keukendeur wordt dichtgeslagen)*

RONNIE: Wat heeft grootvaders dood te maken met mijn vader? *(pauze)*

LOTTIE: Jouw moeder, van horen zeggen, was een buitengewoon lelijk kind....

RONNIE: Ze is nu een buitengewoon lelijke vrouw.

LOTTIE: ....totaal niets van de schoonheid en charme van haar moeder.

RONNIE: Was Violet zo mooi en charmant?

LOTTIE: Betoverend, volgens zeggen van Violet. Hoe dan ook, je moeder, eerst in de tienerjaren, later als twintiger, leidde het leven van een aftandse non, terwijl Violet het leven leidde van een Diva! En toen het pijnlijk duidelijk werd dat jouw moeder, Gloria, niet zou opbloeien tot een zwaan, stak jaloezie de kop op.

RONNIE: Ik zie nog steeds niet wat mijn vader er mee te doen heeft.

LOTTIE: Op dit moment, kind, nog niet aan de orde. Hij was een Australiër, Bluey geheten, die op een fiets met één wiel reed in een rondtrekkend circus.

RONNIE: Was het een heftige romance?

LOTTIE: Een vluchtige ontmoeting. Hij was oud genoeg om haar vader te zijn, wat niet verwonderlijk was, gezien hij op dat moment Violet's

minnaar was.

RONNIE: En hij verleidde haar dochter?

LOTTIE: Volgens zeggen van Violet, viel jouw moeder, geheel letterlijk, op arme Bluey, die met zijn broek naar beneden, gehoor gaf aan de roep van de natuur en zo dronken was, dat hij niet meer op zijn benen kon staan. Jouw moeder, het schijnt, geen enkele kans voorbij laten gaand, kroop op hem en viel aan. Bluey zwoor dat het zo snel voorbij was, dat ze een voorbijgaande schaduw zou kunnen zijn geweest.
(Marga komt op uit de keuken)

MARGA: Ik ben weg naar cursus.

LOTTIE: *(gaat door met haar verhaal)* Maar voor Gloria, was het een overwinning! Zij had zich haar moeders bed toegeëigend!

MARGA: Wel, voor wie een pietje precies is, het was tegen de zijmuur van "De Bisschop's Marionet". Wanneer je in de keuken het belletje hoort, wil je dan de pastei uit de oven halen om af te koelen. En mocht je toevallig Doris aantreffen, wanneer ze toegang tot de keuken probeert te verkrijgen, schiet haar dood! *(ze loopt naar de hal)*

RONNIE: *(fluistert)* Wat voor cursus?

LOTTIE: Zwemmen.

RONNIE: Op haar leeftijd?

LOTTIE: Wil je alsjeblieft ophouden met het verwijzen naar de oudere leeftijd, alsof het één of andere vreselijke ziekte, opgelopen op een wc bril zou zijn! *(Marga komt terug)*

MARGA: Eén van mijn handschoenen is weg. Nou goed, ik zal gewoon een hand in mijn zak moeten houden. Vergeet het niet van de pastei.

LOTTIE: Wanneer het belletje....

MARGA: En vergeet het niet van Doris: recht tussen de ogen! *(ze gaat af. De voordeur slaat dicht)*

LOTTIE: Vandaag of morgen slaat ze die deur uit zijn scharnieren.

RONNIE: Trouwde Bluey met mam?

LOTTIE: Zoals sommige mensen een kop thee aanbieden, zo schonk hij zijn huwelijksbeloftes.

RONNIE: Bigamie?

LOTTIE: Op een waarlijk grootse schaal. *(pauze)*

RONNIE: Dus, ik ben een bastaard.

LOTTIE: Een eenouderiets of zo, om het huidige eufemisme te gebruiken. Vroeger was het "aan de verkeerde kant van de deken geboren". Maar het komt allemaal op hetzelfde neer: ja, kind: je bent een bastaard. *(Ronnie lacht)* Oh, jee. Ik hoop niet dat dat de inleiding is van een aanval van histerie.

RONNIE: *(nog steeds lachend)* Ik hou van je, Lottie. Ik vind het geweldig: het mooiste wat me ooit is overkomen. Het voelt aan alsof ik... speciaal

ben. Bluey klinkt precies als de soort vader die ik voor mezelf bedacht had. Was hij erg knap?

LOTTIE: Als een Griekse God, volgens zeggen van Violet. Maar goed, zij was natuurlijk altijd geneigd vreselijk te overdrijven.

RONNIE: Zijn er geen foto's van hem? *(pauze)*

LOTTIE: Oh, ik weet zeker dat er één of twee ergens tussen haar spullen moeten zijn....

RONNIE: *(opgewonden)* Ga kijken! Alsjeblieft! Het is alsof... ik weer helemaal opnieuw geboren word.

LOTTIE: Goed dan. Ik zal naar boven gaan en zien wat ik kan vinden. Als je wilt kun je een kijkje nemen in mijn boek. Het heeft een beetje.... brutale arrogantie, waarvan ik denk dat jij het amusant zal vinden. *(ze gaat af en snelt de trap op. Ronnie begint het boek te lezen. Even later zijn er veel langzamere voetstappen te horen die de trap afkomen. Doris komt binnen. Ze heeft gedronken)*

DORIS: Wat doet ze in Violet's kamer?

RONNIE: Kijkt voor wat oude foto's.

DORIS: Heeft ze je gezegd dat je dat mocht lezen?

RONNIE: Ja.

DORIS: Een hoop ouderwets gezever, vind je niet? Maar we hebben allemaal onze kleine zwakheden, toch? Daar gelaten dat ze zichzelf ziet als Nederlands antwoord op Raymond Chandler, is Lottie's belangrijkste en totaal ongegronde overtuiging, dat de coöperatie de perfecte manier van leven is.

RONNIE: Wel, ik moet zeggen dat er veel voor te zeggen is, als mensen die elkaar nodig hebben samengaan....

DORIS: Het is als een gevangenis. Lottie zou in een vacuüm kunnen leven. Maar ik niet: Marga evenmin. Ik bedoel, als Marga in een vacuüm zou leven, waar zou ze al haar troep moeten laten?

RONNIE: Wat voor troep?

DORIS: Haar zwakheid is een leergierige geest. Al jarenlang, nu, heeft ze de gehele staf van de Avondschoon doodmoe gemaakt, terwijl ze rondtrok door de mysteries van de contrabas, karate, vakbondswezen, creatief koken, droogbloemen schikken, boogschieten, meubelrestauratie en Spaanse dansen: om maar een paar te noemen. De souvenirs hiervan zetelen in haar kamer als de overblijfselen van één of andere gigantische orgie. Waar is ze trouwens?

RONNIE: Zwemmen.

DORIS: Oh ja. Spraakmakend onderwerp. Ik veronderstel dat dat betekent dat we haar, volgend jaar, in bikini zullen zien rondspringen op het strand van Zandvoort.

RONNIE: Ik dacht dat Zandvoort een bijzondere traktatie was?

DORIS: Voor wie? We gaan, omdat het niet veel kost en het kost niet veel, omdat je niet veel krijgt. Maar die andere twee schijnen het leuk te vinden.... *(ze haalt de schouders op, kleine pauze)*

RONNIE: En wat is jouw zwakke punt?

DORIS: Drinken.

RONNIE: Gewoon.... drinken?

DORIS: Wel, het is natuurlijk alcoholisme geweest. Bij voorkeur port met citroen, of rum en zwarte bessen. Maar het is mij om het even. Eigenlijk, alles. Niet dat de gemeenschappelijke kas geld toekent voor dat soort dingen. Oh, nee! *(kleine pauze, dan met een samenzweerderig gefluister)* In feite, maakt de coöp een soort van.... crimineel van me.

RONNIE: Op wat voor manier?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto